

—Защо ще е страшно? Свои сме. Се чакамъ, скоро ли и мои тѣ кости ще лѣгнатъ тука, и кой ще спи на тѣхъ!

—Ами тѣзи кости кои сж? попитахъ азъ, като показавъ на единъ купъ кости, кои бяхъ турени на стѣржъ.

—Тѣ сж мірскы.

—А че отъ дѣ знаешъ че сж мірскы?

—Твърдѣ лесно е. Калугерскы тѣ сж винагы чисти и равны, а мірскы тѣ сж съ пятна (лекета).

Не зная, общи признакъ ли е това на св. Горжъ, или гробничеръ тѣ я е открилъ по собствени тѣ си съображенія,—само той хортуваше съ пълна увѣренность.

Мнозина отъ пустинници тѣ считатъ за излишно развлеченіе—чессы тѣ пжтуванія въ мѣнастырьтъ, и за да избягнатъ това развлеченіе, тѣ си правятъ келіи тѣ близо едни при другъ, като селца, а на срѣдъна особно приготвена та площъ, правятъ си съборна църква, дѣто и извършватъ по праздници тѣ всеоношно бдѣніе и литургія за причестяваніе. За распорядитель по хѣзайственна часть, пустинници тѣ избиратъ из'помежду си началникъ, кой то тука ся нарича *дикеѣ*, кой то да ся грижи за благочиніе то на църковны тѣ службы, за продѣволствіе то и сгоды тѣ на братія та. Дикеѣтъ—пѣщо като игуменъ, нѣ само че властъ таму е повечето исполнителна, отъ колко то законодательна; той е отговорно то лице за приговори съ другы тѣ Св. Горскы власти, и предъ тяхъ защищава интересы тѣ на братія та. Такова село, кое то има съборна църква и дикеѣ ся нарича на Св. Горжъ *скытъ*. Жители тѣ на скытъ тѣ не ся виждатъ единъ съ другы по цѣлы педѣлы, а въ пълно уединеніе, въ пълно затворничество, като сѣдятъ въ келіи тѣ, молятъ ся въ домашны тѣ си църкви. Животъ тѣ въ скытѣве тѣ е напълно